

Homilie 3^e zondag c-jaar 2025

Neh 8, 2-4a.5-6.8-10 + 1 Kor 12,12-30 + Lc 1,1-4; 4, 14-21 Jezus in synagoge

Wie bovenop de schouders van iemand zit, kan ver kijken,
maar ... dan moet er iemand zijn, die je draagt.
Zó is het ook met geloven.
Niet op eigen 'kracht', maar omdat we
op anderen mogen steunen, geloven wij.

"Het volk luisterde aandachtig en was tot tranen toe bewogen."
Dat speelde zich af, zo'n 500 jaar vóór Christus.
Dat ze Gods Woord konden horen in de tijd van ballingschap,
hielp hen die moeilijke periode door te komen.
Ook Jezus zat, bij manier van spreken,
op de schouders van een vroegere profeet: Jesaja.
Met veel twijfel en aarzeling moet zijn zelfbeeld gegroeid zijn,
zodat Hij kon zeggen:
"Het schriftwoord dat je zojuist hoorde, gaat vandaag in vervulling."
Was Jezus niet opgestaan in de synagoge om de schriftrol te openen bij Jesaja,
dan was er geen sprake geweest van de christelijke godsdienst nadien.

Zijn bevrijdende boodschap
heeft een spoor getrokken in de geschiedenis,
soms ten koste van de Geest,
die omgezet werd in nieuwe dogma's en wetteksten.
Maar het heeft ook een explosie gebracht van bevrijding en hoop.
Naarmate gewone mensen Hem volgden,
groeide de tegenstand van de machthebbers.

Door de uitvinding van moderne communicatiemiddelen hebben
geschreven teksten een soort inflatie ondergaan en hebben we de steun
van anderen nodig om de bijbel in ons leven 'klank en kleur' te geven.
Misschien bedoelde Paulus dit, als hij schreef:

"Het oog kan niet tegen de hand de hand zeggen, ik heb je niet nodig,
want ieder van ons is lid van het lichaam van Christus."

Vele mensen die godsdienst overbodig vinden,
vergeten dat de ontkenning van Gods bestaan
kan leiden tot vervolging en geweld,

zoals het nazisme en communisme geleid hebben tot miljoenen doden, waarvoor Hitler en Stalin en Mao verantwoordelijk zijn.

Maar ook godsdiensten hebben aanleiding gegeven tot onverdraagzaamheid en geweld en fanatisme.

Laten we hopen dat we toch stilaan evolueren naar een betere uitwisseling om tradities te relativeren en om in te zoemen op de kern van ons geloof:

het bevrijdende nieuws dat de mens door God wordt gekend, aanvaard en bemind.

In de medemensen en de natuur kunnen wij het wonder ontdekken, dat ons leven een geschenk is en geen blind toeval.

Als op een dag als vandaag het boek met het goede nieuws wordt geopend, kan dit een kantelmoment worden om hoopvol op weg te gaan.

Met Jezus' komst begon een nieuwe tijd.

Vandaag is het een bijbelzondag bij uitstek

- midden in de internationale gebedsweek voor de eenheid - .

Wij mogen de tekst op ons eigen leven leggen,

ook nu gaat het schriftwoord in vervulling

en beleven we een genadejaar (een jubeljaar) van de Heer.

Hij heeft Jezus en ieder van ons gezonden om

- aan armen de blijde boodschap te brengen,
- aan gevangenen vrijlating,
- aan verblinden dat ze zullen zien,
- aan verdrukten dat ze zullen genieten van vrijheid.

Moge dit voor ons allen stilaan een nieuwe levenshouding worden. Amen.

Jan Van den Branden